

સદ્ગતના સ્મરણાર્થે અનોખું સેવાકાર્ય

નગરજન સ્વ. નરેશભાઈ ડી જોશીના સ્મરણાર્થે તેમના પરિવાર દ્વારા આંગણવાડીનાં બાળકોને ૬૦ લીટર જેટલું દૂધ અર્પણ કરવામાં આવ્યું હતું. સૌરાષ્ટ્ર કચ્છ સમાજસેવાના સોજન્યથી ચરેડી આંગણવાડીનાં બાળકોને આ દૂધ પહોંચાવવામાં આવ્યું હતું, જે મેળવીને બાળકોના ચહેરા પર તુલિનો આનંદ છલકાયો હતો.

પુસ્તક પરબમાં મેયર સાહિત્ય અને સ્વચ્છતાને પોંખ્યાં

ગાંધીનગર, તા. ૪ દર મહિનાના પ્રથમ રવિવારે ગ-૪ સર્કલે યોજાતી પુસ્તક પરબમાં આ વખતે ગાંધીનગરના મેયર પ્રવીણભાઈ પટેલે ઉડતી મુલાકાત લઈ સૌને પોંખ્યાં હતાં. માતૃભાષા અભિયાન અને આત્મન ફાઉન્ડેશનના નેજા હેઠળ પ્રજ્ઞાબેન પટેલ અને તેમના સહયોગી પુસ્તક પરબ જેવી સરાહનીય પ્રવૃત્તિ ચલાવે છે. આવનાર સર્વને બે પુસ્તક અને બે મેગેઝીન મફત આપવામાં આવે છે. પુસ્તક પરબની પવિત્ર સેવાકીય પ્રવૃત્તિમાં કવિ કિશોર જીકાદરા, આશાબા સરવેયા, મૂળજી પરમાર, ધુજરી પ્રજાપતિ, રોહા પરમાર, દિશાન્ત ગર્ગ, રણછોડ પરમાર, અશ્વિન ત્રિવેદી અને સંજય થોરાતે વગેરે સભ્યો સક્રિય સહયોગ આપી પ્રવૃત્તિને ધમધમતી રાખે છે.

આ વખતે મોરબીના ધારાસભ્ય પદના ઉમેદવાર બ્રિજેશ મેરજા તથા એક ઓસ્ટ્રેલિયન મહેમાન સાથે મેયરે આવીને આ પ્રવૃત્તિને બિરદાવી હતી. 'સ્વચ્છ ભારત અભિયાન' માટે મેયર કેટલા કટિબદ્ધ છે તે એમણે માત્ર એક ફોન કોલ પર આવીને તરત જ ઘ-૪ના સર્કલે ડમ્પ થયેલા કચરાને હટાવવાની સાબિત કર્યું હતું. તેમણે પોતાનો અભિપ્રાય લાખીને પુસ્તક પરબમાં મદદરૂપ થવાની ખાતરી આપી હતી. દર વખતની જેમ જ પુસ્તક પરબના સમાપન તાણે કિશોર જીકાદરા-સ્વાતિ શુક્લએ ગઝલ રજૂ કરી હતી જ્યારે સંજય થોરાતે 'મેટિની શો' અને 'ઝભલું' જેવી વાર્તાઓ કહી હતી. સાહિત્યને સમર્પિત આ પ્રવૃત્તિને પ્રોત્સાહિત કરવા પુસ્તક પરબની મુલાકાત લેવા જેવી છે.

જન્મદિને વધામણી

વિહા પટેલ
ફોન : ૨૩૨૨૪૬૬૬

આરવ ભટ્ટ

શ્રી ગજાનન સેવા સમિતિ દ્વારા સેવાકાર્યોની વણઝાર

શ્રી ગજાનન સેવા સમિતિ દ્વારા ૩૦ નવેમ્બરના દિવસે વનવાસી વિસ્તારમાં સેવાકાર્યોની વણઝાર સર્જવામાં આવી હતી. અણસોલમાં 'ચેતના કેસર' નામની ગીતોની પુસ્તિકા ધોરણ-૭ના વિદ્યાર્થીઓને ભેટમાં આપવામાં આવી હતી. મિલિન્દભાઈએ તે પૈકીનાં ૬ ગીતોનો રાગ બાળકોને શીખવ્યો હતો. ગઢિયા, સદ્રાલ, અભાપુર, મૂળીયા ટીબા સ્કૂલનાં તમામ બાળકોને ગરમ કપડાંનું વિતરણ કરવામાં આવ્યું હતું અને તેમને નાસ્તો પણ કરાવવામાં આવ્યો હતો. સાગડી પાડામાં ધોરણ-૫ થી ૭નાં ૧૧૦ બાળકોને ચોપડા તથા બે બોલપેન ભેટમાં આપવામાં આવી હતી અને ધોરણ-૧ થી ૪નાં બાળકોને બિસ્કીટના પેકેટ્સ આપવામાં આવ્યાં હતાં. મિલિન્દભાઈની સાથે સંસ્થા તરફથી ઉમેશ ઝોઝા, પરમારભાઈ, કમલેશભાઈ આ સેવાકાર્યોમાં જોડાયાં હતાં.

દિવ્યાંગ ખેલાડીઓ માટેના રાજ્યકક્ષાના ખેલ મહાકુંભમાં શારદાબેન વિદ્યામંદિર ઝળક્યું

લાંબી કૂદ, ઊંચી કૂદ, ચક્ર ફેંક, ભાલા ફેંક જેવી રમતોમાં વિદ્યાર્થીઓએ ઉત્કૃષ્ટ દેખાવ કરી શાળાનું નામ રોશન કર્યું

ગાંધીનગર, તા. ૪ દિવ્યાંગ ખેલાડીઓ માટે રાજ્યકક્ષાના ખેલ મહાકુંભમાં સદવિચાર પરિવાર સંચાલિત શ્રી શારદાબેન કાંતિલાલ દેસાઈ વિકલાંગ વિદ્યામંદિર, ઉવારસદના વિદ્યાર્થીઓએ ઉત્સાહપૂર્વક ભાગ લઈ વિવિધ રમતોમાં વિજેતાકમ પ્રાપ્ત કર્યાં છે. લાંબીકૂદની રમતમાં રાકેશ ભટ્ટ, ગોગાફેંકમાં જીવુ લાખણોત્રા, ઊંચી કૂદમાં પ્રવીણ ચામડીયા અને ભાગા

સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલ વિદ્યામંદિરનું ગૌરવ : પિયુષ

ગાંધીનગર, તા. ૪ સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલ વિદ્યામંદિર, સંકટર-૭ના ધોરણ-૧૨માં અભ્યાસ કરતા વિદ્યાર્થી પિયુષ વાઘેલાએ ગુજરાત સ્ટેટ ટે-કવોન-૩૦ એસો. દ્વારા રતલામ ખાતે આયોજિત ૨૯મી જીટ કુને ડો નેશનલ ચેમ્પિયનશીપમાં પ્રથમ ક્રમે વિજયી બની ગોલ્ડ મેડલ પ્રાપ્ત કર્યો છે. શાળાનું ગૌરવ વધારનાર આ વિદ્યાર્થીને કોચિંગ અને માર્ગદર્શન શાળાનાં આચાર્ય વનિતાબેન બુટાણી, વ્યાયામ શિક્ષક રમેશભાઈ સોલંકી અને કોચ પ્રજોશ મેસરિયા દ્વારા પ્રાપ્ત થયું હતું. આ ગૌરવવંતા ખેલાડીને શાળા પરિવાર ઉપરાંત જિલ્લા શિક્ષણાધિકારી દ્વારા પણ અભિનંદન પ્રાપ્ત થયા છે.

સ્માર્ટ ક્રીડઝ નર્સરી સ્કૂલ (સે-૧)માં બે દિવસની સ્પોર્ટ્સ ઈવેન્ટ ઉજવવામાં આવી હતી. જેમાં અહીં થી પાંચ વર્ષના બાળકો અને એમના વાલીગણો ખુબ જ ઉત્સાહપૂર્વક ભાગ લીધો હતો. ક્રિકેટના ઈતિહાસમાં કદાચ આ પ્રથમ વખત આટલા નાના બાળકોની ક્રિકેટ પ્રિમીયર લીગ યોજવામાં આવી હતી. આટલી નાની વયમાં રમતગમત માટેની જાગૃતિ, સ્વાસ્થ્ય જાગૃતિ આવી રમત દ્વારા જ શક્ય છે. દુનિયામાં કઈ રમત કેવી રીતે રમાય છે તેની માહિતી બધા જ સ્માર્ટક્રીડઝ પાસે છે એ સૌએ આ પ્રસંગે અનુભવ્યું હતું.

હસમુખું, નિર્દોષ, નિર્ભેળ, પવિત્ર, લુભાવન બાળપણ !

મારું બાળપણ બોમ્બેના માર્ટોગ શહેરમાં વિત્યું. શિયાળામાં વહેલી સવારે મિત્રો સાથે દરિયા સુધી દોડતાં જતું, દરિયાની રેતીમાં ક્રિકેટ રમવું, સ્કૂલ છૂટ્યા પછી ઘરઆંગણના મેદાનમાં મારદડી, મોઈ દાંડિયો, લખોટી, લંગડી, નારગોળી, હુતુતુ, રવિવારે અને રજાના દિવસે શિવાજી પાર્કમાં ક્રિકેટ રમવું વિગેરે યાદ આવે છે. શાળાના ઉપલા વર્ગમાં જતાં આ રમતો રમવામાં સાધારણ ઘટાડો થયો. કોલેજકાળમાં આવી રમતો રમવાનું પ્રમાણ ઘણું ઓછું થયું, જ્યારે સરકારી સેવાને લીધે તેમજ ગુજરાતી હોવાને કારણે નવા ગુજરાત રાજ્યમાં સને ૧૯૬૦માં અમદાવાદ ટ્રાન્સફર થવાથી મિત્રો, સમય તથા સ્થળના અભાવે આવી બધી રમતો રમવાનું બંધ થયું. કવચિત પૌત્રો, પૌત્રી સાથે આવી રમતો અંગે સંવાદ થતાં, પ્રશ્નો કરતાં કે દાદા, આવી રમતો રમતી હતી ? આધુનિક યુગમાં તો આ રમતો સાવ ભુલાઈ ગઈ છે. કોઈ-કોઈ વખત ફૂરસદના સમયે આ રમતો અંગે વિચાર કરતાં પહેલાં કૃષ્ણ-સુદામાના ગીતની પંક્તિ યાદ આવે છે, 'બાળપણની પ્રીત કેમ વિસરે રે...' બાળપણમાં આવી રમતો રમતી તે કેમ ભુલાય !

સંવેદના મારું મધુરું બાળપણ

અને બનેલી વિસદાસ સ્વાભાવે સરળ, માયાળુ અને શ્રમજીવી. તેમના ઘેર સેદરડી જવાનું થાય ત્યારે ઓરડાના ખુણામાં પિત્તળના ડબ્બામાં ભરેલો ગોળ ભાંગી-ભાંગીને ખાવાની મજા પડતી. બીજાં મોટાં બહેન ચંપાબેનના ઘેર વીડજ જતો ત્યારે શ્રીખંડ, કેરીનો ઉછેર થયો. ખેતી, પશુપાલન કુટુંબનો વ્યવસાય. મોટાભાઈ ડાહ્યાભાઈ સવારે ચાર વાગે સાંતી જોડે ત્યારે બે બળદના ઘૂઘરાનો અવાજ અને રેકડિયાના પેડાંનો કચર-કચર અવાજ સાંભળવા મળતો. સંતોકબેનની સાથે સવારે ૭ વાગે

શીરામણી ડાહ્યાભાઈને આપવા ખેતરમાં જવાનો લહાવો લીધો છે. કોડિયામાં વાટ સળગાવી ઘરમાં અજવાળું કરાતું, ફાનસનો ઉપયોગ ભાગ્યે જ કરતો. આંતરે દિવસે વહેલી સવારે પાંચ વાગે વલોણું થતું. વલોણું કરતી મેનાબેન અને સમુબેન મને કહેતાં, વલોણું બોલે ઘમ-ઘમ, ઇશા બેલે છમ-છમ. વલોણું પૂરું થાય ત્યારે ગોળીમાંથી માખણ કાઢી બાજરીના રોટલા ઉપર ચોપડીને ખાવાની મજા માણી છે. એ સુદેવથી આજે પણ હું ક્યારેય ફાસ્ટ ફૂડ ખાતો નથી. દરરોજ ખેતરો ખૂંદવાનો અવસર મળતો. મગફળીના છોડ ઊંચા કરી કૂણી કૂણી મગફળી ખાવી, શકરિયાં સાંઠેકડીથી ખોટીકાઢી ખાવાં, પંપેયાની વારીમાં લાલાશ પડતાં કાચાં-પાકાંપંપેયાંની ચીરી બડ-બડ ખાવી, મગ, તુવર, ચોળીના છોડ ઉપરની શીંગો તોડીને ખાવી, રીંગણના છોડ ઉપરથી નાનાં કૂણાં રીંગણ તોડીને ખાવાં, બાજરી-ઘઉંનો

પોંખ પાડી ગરમ-ગરમ ખાવો... દિવાળીના દિવસોમાં ગામની શેરીમાં અંબાબેન સાથે શેરી ગરબા, ઘડુલિયા જોવા જતો. ઉત્તરાયણે દોરીની એક નાની દરીથી ફૂટી પકડીને દોડવાની મજા, પેચ ના થાય તેની ખાસ કાળજી, બેસતાં વર્ષે ઘેર-ઘેર જઈ જય શ્રી રામ, જય શ્રીકૃષ્ણ બોલી ચપટી ખાંડ વાડકામાં ઉઘરાવી વાડકો ભરાય એટલે ઘેર ઢાલો કરી ફરી પાછા તે જ. ખોડિયારા માતાના ગોખલે દીવો કરવા જવો અને રોજ સંધ્યાએ રામજી મંદિરનો શંખાનદ થાય ત્યારે ઘેરથી ગપટી મારી રામજી મંદિરે જતો. મારી તૂરી તરગાડા આવે ત્યારે હેયું આનંદ કિલ્લોલથી ભરાઈ જતું. ભવાઈ અને નાટકો જોવાની મજા પડતી.

જેવી સ્વદેશી રમતો રમી તન, મન, મજબૂત બનાવતા. એકવીસ દિવસ સતત વરસાદ પડે, વરસાદની હેલી થાય, ઝરમર ઝરમર વરસાદ ચોવીસ કલાક વરસે, તળાવો-કૂવા પાણીથી છલકાઈ જાય તે જોવાં છે. બાળપણમાં તરતાં શીખ્યા છીએ, દિવાસ્વપ્નમાં ખોવાઈ ગયો આજે, મરકી જવાનું મનમાં આજે બની ગયો નાનકો આજે, સાત વરસનો નિશાળિયો આજે પાટીપેન સાથે દેશીઆંકની ચોપડી નાંખી દફતરમાં જતો નિશાળે શીખતો કક્કો બારાખડી ને ઘડિયાં, ભણતો ભાર વગરનું ભણતર અમથું ખોટે ખોટું રૂંડીને, ધાયું કરાવતો મારું ત્યારે બહાનું કાઢીને પેટમાં દુઃખાવાનું, નિશાળે જવાનું ટાળતો ત્યારે રમતો ધૂળમાં મસ્તીથી જ્યારે, ચૂપકીથી ખાતો માટી ત્યારે ધબબા પડતા બાપુજીના જ્યારે, ભેંકડા તાણી રડતો ત્યારે વાંકું પડતાં ઝઘડી પડતો, ભરી બટકાં ઘરમાં છૂપાતો હોતી બા ઉપરાણું જ્યારે, ફરિયાદીને ડીંગો બતાવતો ત્યારે ઘર-ઘરની રમત રમતા, વરણાગી વર બની રિસાઈ જતો કરાવે ભુર્યા વહુરાણી જ્યારે, થઈને ડાહ્યો માની જતો સોહામણી સોનવણી જીવનસંધ્યાએ, માણું નિવૃત્તિનો અખંડાનંદ આજે અતિતની અટારીએથીત નિરમું આજે, મીઠુંમધુર મારું બાળપણ આજે - ઈશ્વરલાલ દેવશંકર જોષી, સેક્ટર-૪ ડી

છલોછલ પાણીથી ભરાયેલા તળાવમાં... શબ્દોની મર્યાદાએ કલમ અટકાવું છું પણ લાગણીઓ અટકતી નથી મધુરા બાળપણની યાદે... - પ્રા. રમેશભાઈ મ પટેલ ગોસંવર્ધન કેન્દ્ર, સાદરા

રે બાળપણ !
એ બાળપણ, ઓહ બાળપણ, રે મારું બાળપણ ! નર્યું ભોળપણ, નિતાંત સુંદર, કિસ્તલ કિલઅર ! હસમુખું, નિર્દોષ નિર્ભેળ, પવિત્ર, લુભાવન બાળપણ ! તુણશું કોમળ, ખુલતી કળીશું, નાની વાદળીશું બાળપણ ! સાચું જ એ, કુદરતે લખ્યો માનવજાત પર પ્રેમપત્ર એ, ઝરણું બની વહે, પતંગા બની ઊડે, ખેડક બની પ્રસરે એ ! નહીં દુનિયાદારી, નહીં જવાબદારી, કશી ન સમજદારી ! પ્રેમ અર્પે સૌ હેયાનો, લગાવી ઊરે, ભૂલે સૌ દુખો ભારી ! અબજોની સંપતિ લઈ લે પ્રભુ, સત્તા, ગાદી, કીર્તિ લઈ લે, અપાવી દે ફરી બાળપણ, રે ઈશ્વરીય એ બાળપણ. - કે એસ ત્રિવેદી 'વિચોગી'